

Daniels bok - nummer hundre og syttisju

Beseglingen av de 144 000: Innsikter fra Daniels syn og profetisk symbolikk

Jeff Pippenger

2024-04-07

Daniel ble berørt tre ganger i kapittel ti, den første og siste gangen av Gabriel, og den midterste berøringen var ved Kristus. Det var ved den midterste berøringen Daniel skarpest kjente sin fordervelse, for sannhetens midtre veimerke representerer opprør. Det var Mikael som berørte Daniel den andre gangen, for Han hadde steget ned ved slutten av tjueén dager.

Ved slutten av tre og en halv symbolske dager, hvor de to vitnene i Åpenbaringen kapittel elleve ligger døde på gaten, er det en røst som oppvekker de to vitnene. Det er erkeengelens røst som oppvekker. Mikael nedstigning i Daniel kapittel ti, på den tjueandre dagen, samsvarer med de to vitnenes oppstandelse i 2023. Mens de to vitnene lå døde på gaten, ble Esekiel vist deres spredte ben og spurt om han trodde at de døde, tørre benene i dalen kunne oppvekket, og alt Esekiel svarte, var: «Herre, du vet.»

Esekiel ble deretter befalt å profetere til benene, noe han gjorde, og da han gjorde det, ble de føyd sammen, men var fremdeles ikke levende. Esekiels første profeti var å samle benene sammen, men det ville kreves en annen profeti for å oppreise benene som en hær. Esekiels andre profeti var profetien om det tredje ve, slik dette er fremstilt ved de fire vindene som gav benene liv. Den første Adam ble skapt fullkommen, men syndet deretter og overførte døden til hele sitt avkom. Oppstandelsen av Esekiels døde ben svarer til skapelsen av Adam i hans fullkommenhet, for Adam ble først formet, og deretter blåste Herren livets ånde i ham.

Dette er ikke å si at de to vitnene mottar herliggjorte legemer når de bringes tilbake til livet, for det skjer ikke før ved det annet komme; men deres oppstandelse svarer til Daniels syn om det kausative «marah»-synet, når de blir forvandlet til det bilde de da skuer. Bud på bud er beseglingens prosess meget nøye framlagt ved det profetiske vitnesbyrd.

I Åpenbaringen kapittel elleve «kom livets Ånd fra Gud inn i» de to vitnene «etter tre og en halv dag», og de «stod da på sine føtter; og stor frykt falt på dem som så dem», og det lød da «en høy røst fra himmelen som sa til dem: Kom hit opp. Og de steg opp til himmelen i en sky; og deres fiender så dem.»

Først før Ånden inn i dem; deretter reiste de seg på sine føtter, og da de stod, falt frykt over deres fiender, som tidligere hadde gledet seg over deres død. Så kaller en røst dem opp, og deres fiender er vitne til hendelsen. Hos Esekiel blir de først identifisert som spredte og døde i dalen; deretter blir en profeti forkynt som samler dem sammen; så bevirker den andre profetien at de reiser seg som en mektig hær. Hos Daniel ser han først det store synet som frembringer et skille mellom to klasser, og deretter blir han berørt tre ganger.

Første gang han ble berørt, hadde han ingen styrke, han var i en dyp søvn, og ansiktet hans var vendt mot jorden. Søvn representerer døden. Likevel hørte han ordene som ble talt.

Undre dere ikke over dette; for den time kommer da alle de som er i gravene, skal høre hans røst. Johannes 5,28.

Gabriel førte deretter Daniel ned på hender og knær, og bød ham så å reise seg; det gjorde han, skjønt han skalv. Deretter hørte han Gabriels ord, men han ble stum tilbake. Esekiel hadde også sett synet av Kristus, og det frembrakte en lignende rekke av hendelser.

Og ovenfor hvelvingen som var over deres hoder, var det noe som lignet en trone, å se til som safirstein; og på det som lignet tronen, var det noe som så ut som en mann høyt der oppe på den. Og jeg så noe som lignet rav, som synet av ild rundt omkring der inne; fra det som så ut som hans lender og oppover, og fra det som så ut som hans lender og nedover, så jeg likesom synet av ild, og den hadde stråleglans rundt omkring. Som synet av buen som er i skyen på regnværsdagen, slik var synet av stråleglansen rundt omkring. Dette var synet av lignelsen av Herrens herlighet. Og da jeg så det, falt jeg ned på mitt ansikt, og jeg hørte røsten av en som talte. Og han sa til meg: Menneskesønn, stå på dine føtter, så vil jeg tale til deg. Og Ånden kom inn i meg da han talte til meg, og stilte meg opp på mine føtter, så jeg hørte ham som talte til meg. Esekiel 1:26–2:2.

Synet førte både Esekiel og Daniel til å bli ydmyket til støvet, hvor de lå utstrakt på jorden. I denne tilstand hørte de begge fortsatt Herrens ord, og de ble begge reist opp til stående stilling for å høre de ord som ble talt til dem, og da de hørte ordene, «Ånden kom inn i» dem. Foreningen med det guddommelige fullbyrdes ved mottagelsen av Guds Ord, formidlet ved Den Hellige Ånd. «Ordet» er det som overfører guddommelighet til menneskeheten. Denne sannhet må erkjennes for å forstå alvoret og betydningen av den profetiske historie som Gabriel meddeler Daniel i kapittel elleve. Den profetiske historie som fremstilles i kapittel elleve, er den kanal hvorigjennom hellig olje formidles til de vise jomfruer.

Hos Esekiel blir han straks instruert om at han skal frembære et budskap til laodikeisk adventisme, selv om Esekiel fra begynnelsen blir gjort kjent med at laodikeisk adventisme ikke vil høre hans ord, for de er et opprørsk hus. Esekiels erfaring er Jesajas erfaring i kapittel seks, og derfor, på to vitners ord, når Gud vekker Daniel fra søvn, som er et symbol på død, blir Daniel gitt et budskap for det opprørske huset, laodikeisk adventisme, men de vil ikke høre.

Daniel blir deretter berørt for annen gang, av Kristus selv, som rører ved Daniels lepper, slik han hadde rørt ved Jesajas lepper med en glød fra alteret. Da kunne Daniel tale, men han var fortsatt uten styrke og hadde fremdeles ingen ånde. Ifølge Esekiel kommer ånden med budskapet om de «fire vinder», som var Esekiels andre profeti. Esekiels profeti om de fire vinder svarer til Daniels tredje berøring, for det er da ånde kommer inn i benene, og de reiser seg som en mektig hær. Det er i Daniels tredje berøring at han blir styrket.

Den 18. juli 2020 ble Guds siste-dags folk spredt og gikk inn i lignelsens ventetid. Beseglingens historie ble illustrert i historien fra 22. oktober 1844 til opprøret i 1863. Den historiske linjen som der ble fremstilt, overlapper perioden fra 11. september 2001 til søndagsloven, men den overlapper

også med historien fra 18. juli 2020 til søndagsloven. Dette profetiske fenomenet bygger på det faktum at symboler har mer enn én betydning, og betydningen skal bestemmes av den sammenhengen de anvendes i.

Når vi betrakter enhver av de tre englenes ankomst og gjerning, styres de av den samme hendelsesrekkefølgen. De ankommer på det tidspunkt da den forutsigelsen som er knyttet til dem, blir avforseglet. Den forutsigelsen er oppbygget over tre trinn: dens ankomst, dens bemyndigelse og den lukkede dør ved dens avslutning. Det finnes andre veimerker innenfor historien, men de tre prøvende veimerkene ved enhver av de tre englenes ankomst er det første veimerket, hvor en profeti blir avforseglet. Det budskapet som blir avforseglet, blir bemyndiget gjennom en stadfestelse, og denne stadfestelsen og bemyndigelsen prøver deretter mennene og kvinnene i den historien. Historiens avslutning frembringer en lakmustest som påviser om de som står ved den tredje prøven, er vise eller dårlige.

Innenfor historien fra 11. september 2001 og frem til søndagsloven kan du identifisere tre engler. Den første kom den 11. september 2001, den andre kom den 18. juli 2020, og den tredje kommer ved den snart kommende søndagsloven (lakmustesten). 22. oktober 1844 svarer til 11. september 2001, og 1856 svarer til 18. juli 2020, og 1863 svarer til søndagsloven. Når dette er sagt, svarer også perioden fra 22. oktober 1844 til 1863 til perioden fra 18. juli 2020 og frem til søndagsloven, for 18. juli var ankomsten av den andre engelen i beseglingens historie. Den følgende historien blir fortsatt korrekt identifisert ganske enkelt som milepælene til enhver engel.

Den 18. juli 2020 ble en sannhet avforseglet som skulle prøve den generasjonen. Det andre trinnet i denne historien er når de to vitnene oppstår. De blir da prøvd med hensyn til om de vil ta imot lyset som da blir åpenbart, noe som pågår nå. Deretter, ved søndagsloven (lakmustesten), vil det bli åpenbart hvem som er og hvem som ikke er en vis jomfru. Når vi betrakter historien ganske enkelt som strukturen til en enkelt engel, og deretter legger 22. oktober 1844 og frem til opprøret i 1863 over historien fra 18. juli 2020 og frem til søndagsloven, finner vi at Søster White i 1849 identifiserte at Herren hadde strakt ut sin hånd igjen for å samle resten av sitt folk.

Fra 22. oktober 1844 til 1849 hadde Guds folk vært spredt. I 1850 frembrakte de den andre av Habakkuks to tavler. I januar 1851 kunngjorde de det nye diagrammet i Review. Guds folk var spredt, og den tredje engel kom med lys. Da begynte Gud å samle dem igjen, og deretter gav Han dem en visuell fremstilling av budskapet de skulle forkynne, slik Han hadde gjort i 1842. Lyset som kom 22. oktober 1844 var en økning i kunnskap, og det fortsatte, under Hans ledelse, å utvikle seg, og i 1856 ble kronsteinen i dette lyset framlagt. Dette lyset gjaldt «de sju tider», som var det første lyset William Miller erkjente, og som ble framstilt som en av profetiene som ble oppfylt 22. oktober 1844.

Lyset om de «sju tider» i 1856 var både det avsluttende lyset i den økning av kunnskap som ble gitt til Miller, den første engels budbærer, men det var også det avsluttende lyset i den tredje engels budskap som ble gitt den 22. oktober 1844. Forkastelsen av lyset i 1856 var både en forkastelse av den økning av kunnskap som ble åpnet i 1798, men også av den økning av kunnskap som ble åpnet den 22. oktober 1844, og det ble forkastet av dem som da og der gikk over fra Filadelfias erfaring

til Laodikeas erfaring. Opprøret i 1863 var den tredje, og lakmustesten, noe som ble demonstrert ved et forfalsket kart som fjernet lyset om de «sju tider».

Den første skuffelsen den 19. april 1844 ble ført over den filadelfiske bevegelsen under den første engel ved at Gud holdt sin hånd over en feil i noen av beregningene på pionerkartet fra 1843. Den første skuffelsen den 18. juli 2020 ble ført over den laodikeiske bevegelsen under den tredje engel ved at mennesker tilsidesatte at Kristus den 22. oktober 1844 løftet sin hånd mot himmelen og svor at tiden ikke skulle være mer. Den 18. juli 2020 ble et budskap avseglet som skulle prøve denne generasjonen av jomfruer. Slik som i 1850 strakte Herren i 2023 ut sin hånd for annen gang for å samle sammen Esekiels døde ben, som hadde vært døde på gaten siden 18. juli 2020. Innen 1851 forelå det en ny visuell framstilling av budskapet, som var en oppfyllelse av profetien i Habakkuk kapittel to, og som således identifiserer at Herren etter 2023 vil ha et nytt levende banner å løfte opp, forbildet ved Habakkuks to tavler.

Habakkuks to tavler ble forbilledliggjort ved de to tavlene med De ti bud og også ved de to svingebrødene i pinsehøytiden. De hundre og førtifire tusen blir identifisert som en førstegrødeoffer, og de er dem i Malaki som representerer offeret «som i gamle dager, som i fordums år». De løftes opp som et svingeoffer som hele verden skal se.

Oppvåkningen av de hundre og førtifire tusen begynner med sammenføringen, og denne sammenføringen blir tilveiebrakt ved Guds Ord; for Esekiels døde ben blir samlet ved å høre Guds Ord, mens de ennå er døde. Esekiel representerer det menneskelige redskap som forkynner budskapet som samler benene, når Herren rekker ut sin hånd annen gang for å samle sin rest. Jesaja, Jeremia, Daniel, Johannes og Esekiel identifiserer alle det menneskelige element som formidler det guddommelige budskap til de døde, tørre ben.

Når knoklene er samlet, åpner Herren den kunnskapsøkningen som blir forseglet opp rett før prøvetiden avsluttes, og denne kunnskapen er fremstilt ved «den del av Daniels profeti som angår de siste dager». I Esekiels andre profeti er lyset som blir forseglet opp, det tredje ve, som er budskapet om østvinden som blåser liv inn i knoklene og forårsaker at de reiser seg som en mektig hær. Det lyset som blir åpenbart for Daniel, er det lyset som er fremstilt ved kongen i nord i kapittel elleve. Sammen fremstiller Esekiel og Daniel «den del av Daniels profeti som angår de siste dager», som er budskapet om (øst)vinden og kongen i (nord).

Men budskap fra øst og fra nord skal forferde ham; derfor skal han dra ut i stor harme for å ødelegge og gjøre ende på mange. Daniel 11:44.

I 1856 hadde Herren til hensikt å fullføre sitt verk med å besegle sitt folk, men de gjorde opprør. Budskapet Han hadde til hensikt å bruke for å føre dem ut av deres laodikeiske tilstand, var «de syv tider» i Tredje Mosebok tjuseks. Da Herren begynte å samle sitt folk i juli 2023, la Han på ny fram for dem budskapet om «de syv tider», og identifiserte blant annet at på den antitypiske soningsdagen skulle jubelårsbasunen lyde, hvilket også er tidspunktet da den sjuende basun skulle lyde. Jubelårsbasunen er et symbol på «de syv tider», og den sjuende basun er det tredje ve. Da Mikael steg ned i Daniel kapittel ti, representerte Daniel dem som oppnår erfaringen til dem som ber bønner i Tredje Mosebok tjuseks, og dem som søker å forstå den profetiske hemmeligheten i

Daniel kapittel to.

Daniel fremstiller dem som er blitt samlet ved Guds røst, og som deretter står på sine føtter, styrket til å forkynne budskapet fra øst og nord. De forkynner dette budskapet inntil den snart kommende søndagsloven. Prosessen med å reise opp den hæren er et meget detaljert profetisk emne, og det punkt da guddommelighet begynner å bli forenet med menneskelighet i oppfyllelse i forbindelse med beseglingen av de hundre og førtifire tusen, begynte i den historien som er fremstilt i vers elleve i Daniel elleve. Historien som er fremstilt fra vers ett i Daniel elleve til og med vers seksten, utfyller den skjulte historien i vers førti, det vil si «den del av Daniels profeti som angår de siste dager».

Når vi begynner å betrakte vers tretten til femten i Daniel elleve, som først ble oppfylt ved slaget ved Panium i 200 f.Kr., er det avgjørende å forstå betydningen av disse versene. Panium er den tredje av tre stedfortrederkriger. Det første slaget endte med seier for pavedømmet og dets stedfortrederhær, De forente stater, i 1989. Det neste slaget, fremstilt ved vers elleve og tolv, som ble oppfylt ved slaget ved Rafia, skal sydens konge (Russland) beseire nordens konge og dens stedfortrederhær i Ukraina. Det tredje slaget vil være som det første, idet pavedømmet (nordens konge) skal få overtaket over kommunismen (De forente nasjoner), ved sin stedfortrederhær (De forente stater). Men den tredje stedfortrederkrigen, som er slaget ved Panium, vil også innlede tredje verdenskrig.

Vi vil fortsette denne studien i den neste artikkelen.

«Slik de hjullignende innviklede former var under ledelse av hånden under kjerubenes vinger, slik er menneskelige begivenheters innviklede samspill under guddommelig kontroll. Midt i nasjonenes strid og larm leder Han som sitter over kjerubene, fremdeles jordens anliggender. »

Historien om de nasjoner som, én etter én, har fylt sin tilmålte tid og plass, og ubevisst vitnet om den sannhet hvis mening de selv ikke kjente, taler til oss. Til hver nasjon og til hvert enkelt menneske i dag har Gud tildelt en plass i sin store plan. I dag blir mennesker og nasjoner målt med loddsnoren i hånden på Ham som ikke gjør noen feil. Alle avgjør ved sitt eget valg sin skjebne, og Gud styrer over alt til oppfyllelsen av sine hensikter.

«Den historie som den store JEG ER har opptegnet i sitt ord, idet han føyer ledd etter ledd sammen i den profetiske kjede, fra evigheten i fortiden til evigheten i fremtiden, forteller oss hvor vi står i dag i tidsaldrenes rekke, og hva som kan ventes i den kommende tid. Alt det profetien har forutsagt skulle skje, inntil nåværende tid, er blitt nedtegnet på historiens sider, og vi kan være forvisset om at alt som ennå skal komme, vil bli oppfylt i sin orden.»

«Den endelige omveltningen av alle jordiske herredømmer er tydelig forutsagt i sannhetens ord. I profetien som ble uttalt da dommen fra Gud ble kunngjort over Israels siste konge, gis budskapet:

«Så sier Herren Gud: Ta av turbanen og løft kronen bort: ... opphøy den som er lav, og ydmyk den som er høy. Jeg vil styrte, styrte, styrte den; og den skal ikke være mer, før Han kommer som den tilhører med rette; og jeg vil gi den til Ham.» Esekiel 21:26, 27.

«Kronen som ble tatt bort fra Israel, gikk etter tur over til rikene Babylon, Medo-Persia, Hellas og Roma. Gud sier: «Den skal ikke være mer, inntil han kommer som den med rette tilhører; og jeg vil gi den til ham.»»

«Den tiden er nær. I dag vitner tidens tegn om at vi står på terskelen til store og alvorlige begivenheter. Alt i vår verden er i opprør. For våre øyne oppfylles Frelserens profeti om de hendelser som skal gå forut for Hans komme: ‘Ye shall hear of wars and rumors of wars.... Nation shall rise against nation, and kingdom against kingdom: and there shall be famines, and pestilences, and earthquakes, in divers places.’ Matteus 24:6, 7.»

«Nåtiden er en tid av overveldende interesse for alle levende. Herskere og statsmenn, menn som innehar stillinger av tillit og myndighet, tenkende menn og kvinner av alle samfunnslag, har sin oppmerksomhet rettet mot de begivenheter som finner sted omkring oss. De iakttar de anspente, urolige forhold som råder mellom nasjonene. De ser den intensitet som er i ferd med å gripe hvert jordisk element, og de erkjenner at noe stort og avgjørende er i ferd med å skje—at verden står på randen av en veldelig krise.»

«Engler holder nå stridens vinder tilbake, for at de ikke skal blåse før verden er blitt advart om den kommende undergang; men en storm samler seg, rede til å bryte løs over jorden; og når Gud befaler sine engler å slippe vindene løs, vil det bli en slik stridens scene som ingen penn kan skildre.»

«Bibelen, og Bibelen alene, gir et riktig syn på disse ting. Her åpenbares de store avsluttende scener i vår verdens historie, begivenheter som allerede kaster sine skygger foran seg; lyden av deres komme får jorden til å skjelve og menneskers hjerter til å svikte av frykt.

«‘Se, Herren gjør jorden tom og legger den øde, vender den opp ned og sprer dens innbyggere.... De har overtrådt lovene, forandret forskriften, brutt den evige pakt. Derfor har forbannelsen fortært jorden, og de som bor der, rammes av skyld.... Gleden ved trommene opphører, støyen fra dem som jubler, tar ende, harpens glede opphører.’ Jesaja 24:1–18.

««Å, hvilken dag! For Herrens dag er nær, og som en ødeleggelse fra Den Allmektige skal den komme ... Såkornet er råtnet under sine jordklumper, forrådshusene ligger øde, låvene er revet ned; for kornet er visnet. Hvor dyrene sukker! Kvegets hjorder står rådløse, fordi de ikke har beite; også saueflokkene er lagt øde.» «Vintreet er tørket inn, og fikentreet vansmekter; granatepletreet, palmetreet og epletreet, ja alle markens trær, er visnet bort; for gleden er visnet bort fra menneskenes barn.» Joel 1:15–18, 12.

«Jeg har smerte i mitt innerste hjerte; ... jeg kan ikke tie, for du har hørt, min sjel, lyden av basunen, krigsalarmens rop. Ødeleggelse på ødeleggelse blir utropt; for hele landet er herjet.»

«Jeg skuet jorden, og se, den var øde og tom, og himmelen, og den hadde intet lys. Jeg skuet fjellene, og se, de skalv, og alle haugene bevet. Jeg skuet, og se, det var ikke noe menneske, og alle himmelens fugler var flyktet. Jeg skuet, og se, det fruktbare land var en ørken, og alle dets byer var nedbrutt.» Jeremia 4:19, 20, 23–26.

«Ve! for den dagen er stor, så ingen er den lik; og det er Jakobs trengsels tid; men han skal bli frelst ut av den.» Jeremia 30:7.» Utdannelse, 178–181.

